

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΣΑΜΑΡΤΖΗ - ΜΗΛΙΑΔΗ

Ἐπανῆλθεν ὁ ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον ταξιδεύσας Ὀπερεττικός Θίασος τῶν κ. κ. Σαμαρτζῆ—Μηλιάδη ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ «Κεντρικὸν Θέατρον» ὅπου καὶ ἤρξατο τῶν παραστάσεών του.

Εἶναι ὀλίγα ὅσα καὶ ἂν ἐγράψοντο διὰ τὸν θίασον αὐτὸν ὅστις, χάρις εἰς τὴν στιβαρὰν καὶ πατρικὴν αὐτόχρομα διεύθυνσίν του, κατορθώνει νὰ ἀποσπᾷ ἀκράτητα τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς εὐμενεῖς κρίσεις καὶ τῶν μᾶλλον ἀπαιτητικῶν καὶ δυστρόπων θεατῶν. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποτὲ εἰς οἶονδήποτε ἔργον, διδαχθὲν παρὰ τοῦ θιάσου Σαμαρτζῆ, νὰ διέκρινα τὴν παραμικρότεραν ἀτέλειαν, τόσον εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν ὄσον καὶ τὸ σκηρικὸν μέρος. Οἱ ἠθοποιοὶ πάντοτε εἰς τὴν θέσιν των καὶ μελετημένοι. Τὰ ἀθάνατα πραγματικῶς μερικὰ ἔργα τῶν κ. κ. Ν, Χατζηαποστόλου καὶ Σακελλαρίδη ἀνε

βιβάσθησαν
καὶ μετὰ τὴν ἔλα-
χιστοτέραν ἀπαίτησιν, τόσον εἰς κό-
πους ὅσον καὶ δαπάνας, πρᾶγμα
ὅπερ ἀτυχῶς δὲν παρατηρεῖται καὶ
εἰς ἄλλους συγκεκριμένους θιά-
σους. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λό-
γους, θὰ ὑπῆρχε πράγματι κακὴ
πρόθεσις ἐκ μέρους μας, νὰ μὴ
ἀνεγνωρίζαμεν εἰς τὴν διοίκησιν
τοῦ θιάσου αὐτοῦ, τὴν καλλιτεχνι-
κὴν εὐσυνειδησίαν.

Τὸν θιάσον ἀποτελοῦν στοιχεῖα,
ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καλ-
λιτεχνῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.
Ἡ κ. Ὀλυμπία Ριτσιάρδη (Καν-
τιώτη) ἡ ἀπαράμιλλος εἰς σκηρικὴν
ὄραιότητα καὶ εὐγραμμίαν, ὑπόκρι-
σιν καὶ ποιότητα φωνῆς.

Ἡ κ. Μαρίκα Κούρμη, ἡ συμπαθεστέρα ἀσφαλῶς,
ἡ λυρικὴ μικροῦλα τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς, ἡ κ. Μαν-

τὸ Μηλιάδην τῆς ὁποίας ἡ ὑπόκρι-
σις καὶ αἱ ρυθμικαὶ κινήσεις εἶναι
ἐπίζηλοι, ἡ κ. Τωτὸ Λιάσκα ἣτις,
τὴν ἄλματικὴν ἐξέλιξιν τῆς ὀφείλει
εἰς εὐγενεῖς προσπαθείας κ' ἐνδελε-
χεῖς κόπους, ἡ κ. Κασσάνδρα Κο-
φινιώτη, ἡ κ. Ρούσσου ἣτις ἐξηλίχθη
εἰς πρώτης γραμμῆς καρτερίστα, ἡ
κ. Πώπη Μέγκουλα καὶ ἄλλαι. Ὁ
κ. Μιχ. Κοφινιώτης ὁ μοναδικὸς εἰς
μουσικὴν μόρφωσιν ὀξύφωνος τῆς
ὀπερέτας, ὁ καθ' ὅλα ντζέντελμαν,
ὁ τόσους ἀριθμήσας θριάμβους, ὁ κ.
Λυκοῦργος Καλαποθάκης ὁ ἀγαπη-
τὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μηλιάδης ὁ
γνωστὸς εἰς ὅλους μπουλλάντε, ὁ κ.
Ἐμμανουήλ Φιλιππίδης ὁ συγκεν-
τρῶνων ἐκτὸς τῆς φωνῆς καὶ τοῦ
ἀγαλματίνου παραστήματος, ὅλα τὰ
ἐφόδια ἐνὸς πραγματικοῦ ἀρτίστ.

—Καθ' ἣν στιγμὴν τίθεται τὸ φύλλον
εἰς τὸ πιεστήριον, πληροφοροῦμεθα
ὅτι ὁ συμπαθὴς αὐτὸς καλλιτέχνης,
κλινήρης, διέρχεται τὴν κρίσιμον φά-
σιν τῆς ἐπαρά-
του νόσου πε-
ριπνευμονίας.
Ἡ «Ἑλληνικὴ
Τέχνη» ἐνώ-
νει τὰς παρα-
κλήσεις τῆς εἰς
τὸ βωμὸν τῆς
Θεᾶς Τέχνης
διὰ τὴν διά-
σωσιν καὶ τα-
χεῖαν ἀνάρρω-
σίν του—Ὁ κ.
Πέτρος Κυρι-

ακὸς ὁ ἄφθα-
στος ἐνσαρκω-
τῆς τοῦ τύπου τοῦ Καρκαλέτσου,
ὁ κ. Περικλῆς Πλεμενίδης, ὁ πάν-
τοτε συμπαθῆς καὶ μελετημένος. ὁ
κ. Ἐμίμανουήλ Καντιώτης ὁ κ.
Ἰωάννης Τερζάκης καὶ ὁ ἀόκνως
ἐργαζόμενος προγυμναστῆς καὶ δι-
ευθυντῆς ὀρχήστρας κ. Ἰωσήφ Ρι-
τσιάρδης.

Οὕτω συγκροτημένος ὁ θίασος
καὶ μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀγα-
πητοῦ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον συνθέ-
του κ. Νικολάου Χατζηαποστόλου,
δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ καταγάγῃ
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ τοὺς
γνωστοὺς θριάμβους καὶ ἤδη εἰς
τὸ Κεντρικόν, νὰ συγκεντρώνη
ὅλον τὸν θεατρόφιλον κόσμον μὲ
πρωτοφανεῖς εἰς τὰ χρονικά μας πέννες.

Ὁ θίασος Σαμαρτζῆ—Μηλιάδη θὰ στεγασθῆ εἰς
τὸ Κεντρικόν, πιθανῶς μέχρι τέλους Ἀπριλίου, ὅπ-
τε θὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν περιοδείαν, προετοιμάζων ἐν
τῷ μεταξὺ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Σακελλαρίδη.